

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7272

гр. София, 20.09.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в открито заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4637** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ вр. с чл.204 от АПК.

Следва да се има предвид, че първоначално ищецът е предявил следния иск:

Г. Г. К. е поискал СДВР да бъде осъдено за сумата от 30 000лв., "неимуществени вреди от незаконния арест" от 24 часа на 20.01.2017г.. Твърди, че през това време е бил изтезаван, заплашван от оперативните работници, държан в килията без вода, без храна, светлина, чист въздух, без достъп до тоалетна и като цяло при унижителни човешки условия.

Искът е бил предявен първоначално пред СГС –адм.дело №2267/20г., което е прекратено и е изпратено на АССГ- адм.д. №4537/20г., които състав е повдигнал спор за подсъдност.

С определение №36 от 04.09.2020г. по адм.дело №31/20г. смесен състав на ВАС и ВКС е приел, че компетентен да разгледа исковата молба на К. срещу СДВР за присъждане на неимуществени вреди от действия на длъжностни лица при задържането му по чл.72 от ЗМВР- е АССГ с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

След спора за компетентност е образувано под нов номер дело №8817/2020г. като в първото съдебно заседание от 12.04.2021г. на л.25 ищецът е заявил, че претендира вредите за период от 20.01.2017г. до 12.04.2021г. /датата на съдебното заседание/. Ищецът във връзка с доказателственото искане за експертиза и свидетели – е посочил, че върху него е упражнено физическо и психическо насилие от полицаите. Адв.А. също е посочил, че се касае за действия по време на задържането във връзка с искането за СЕ. С молба на л.47, приета в същото съдебно заседание, ищецът е изложил становище защо след като са го били не е потърсил медицинска помощ по време на задържането, както и е изложил съображения за лошите битови условия по време на задържането.

С решение №5256 от 23.08.2021г. по адм.дело №8817/20г. на АССГ -е "осъдена СДВР да заплати на К. сумата от1000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, следствие от фактическото му задържане в 09.РУ-СДВР на 20.11.2017г. и за периода от последната дата до 12.04.2021г., ведно с лихвата от 20.01.2017г." като до пълния предявен размер от 30 000лв. искът е отхвърлен.

По касационна жалба само на ответника –с решение №4605 от 16.05.2022 по адм.дело №11830/21г. на ВАС, Шо- е обезсилено решението на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане /разпределено на настоящия състав/, но само в частта за 1000лв. Прието е, че се касае за 2 искиви претенция- тази свързана с лошите условия – по чл.3 от ЕКПЧ вр. с чл.285, ал.1 от ЗИНЗС и тази по чл.5 от ЕКПЧ, свързана с неспазване на основани права и свободи, които се разглеждат по различен ред: първата подлежи на касационно оспорване пред ВАС, а втората пред троен състав на АССГ.

В съдебно заседание ищецът прави изявление като разделя първоначалната си претенция от 30 000лв. на 10 000лв. по чл.5 от ЕКПЧ и по 20 000лв. по чл.3 от ЕКПЧ вр. с чл.285 от ЗИНЗС.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Съдът констатира, че при първото разглеждане на делото няма изрично разделяне на исковите претенции по суми от общия иск от 30 000лв.–една за лошите условия при задържането /което видно от заповедта е 2 часа/, друга от физическото и психическото насилие по време на задържането от полицаите. Периодът посочен от 20.01.2017г. до 12.04.2021г. логично е да касае втория иск- но не е посочено в какво се изразяват вредите за периода, което е част от редовността на исковата претенция.

Изложеното е и във връзка с констатацията на ВАС при връщане на делото- че има 2 искиви претенции. Обаче ВАС е върнал делото общо само в частта за 1000лв. /за разликата до 30 000лв. т.е. за отхвърлянето на сумата от 29 000лв.решението като необжалвано от ищеца и ответника – е влязло в сила/.

В с.з. на 12.09.2022г. съдът е дал възможност на ищеца да раздели исковите и да посочи колко претендира за нарушените права във вр. с чл.5 ЕКПЧ и колко претендира във вр. с чл.3 от ЕКПЧ вр. с чл.285, ал.1 от ЗИНЗС. Ищецът е посочил за първия иск 20 000лв., за втория 10 000лв..

СЪДЪТ НАМИРА това изменение на иска за недопустимо.

Чл.144 от АПК препраща към ГПК – конкретно чл.214 от ГПК за изменение на иска. Принципно при новото разглеждане на делото –същото започва отначало и подобно изменение на иска е допустимо, но при връщане на делото -ВАС е върнал за разглеждане делото частично -само за претенцията от 1000лв., като в отхвърлената част от 29 000лв., от цялата сума от 30 000лв.- има влязло в сила решение.

При връщане на делото обаче, съдът констатира, че тези 1000лв. са обща претенция за 2 –та иска, поради което и ищецът следва да уточни колко от тях касаят първия иск и колко втория. Вместо това обаче – той прави увеличение на тази сума от 1000лв. отново на 30 000лв.,като я разделя, и така заобикаля последиците на влязлото в сила в отхвърлителната част решение №5256 от 23.08.2021г. по адм.дело №8817/20г..

С оглед изложеното съдът намира това изменение на иска за недопустимо, поради което следва да си отмени хода по същество и да го отхвърли. Отделно да даде указания в 7-дневен срок ищецът като се вмести в рамките на тези 1000лв. –да посочи коя част касае иска по чл.285, ал.1 от ЗИНЗС вр. с чл.3 от ЕКПЧ и коя касае иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ вр. с чл.5 от ЕКПЧ. При последния иск има период от

20.01.2017г. до 12.04.2021г. – и не е ясно в този период какво е претърпял като нарушение на правата си от служители на ответника ищеца –т.е. не са ясни действията, не са посочени и вредите. Не е посочено в обстоятелствената част на този иск, че лицето е страдало психически, било е нервно и т.н.- за тези данни има сведение от разпита на свидетелите, но доказателствата трябва да следва фактите в исковата претенция, а не да ги създават. Изрично в тази част искът следва да се остави без движение за уточняване /излагане/ на посочените обстоятелства.

Във връзка с последното -трябва и да е ясно, ако има други действия, извън действията по "незаконния арест"/израз използван от ищеца, или от "фактическото задържане" -термин от диспозитива на АССГ/, действията отделно от задържането на 20.01.2017г. на полицейските органи, които са довели до вреди. Защото съдът намира, че действията по задържането /вкл. фактическото такова/ са част от процедурата по задържането на лицето, което е обективизирано със заповед задържане на лице /т.е. правното задържане, ако следваме горепосочената лексика/. Ако лицето беше задържано без да се издаде съответната заповед – би имало отделни действия. Конкретно ответникът възразява, че поради необжалването и неотмяната на заповедта за задържане- искът е недопустим, но това е въпрос по същество, тъй като дали има ли не незаконосъобразен административен акт, е част от фактически състав на иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ вр. с чл.203 от АПК. Изложеното обаче ще се преценява по същество –дали след като се претендират вреди от задържането има незаконосъобразно такова с отменената/неотменената заповед за задържане рег.№74 от 20.01.2017г. на полицейски служител при 09РУ-СДВР.

Във връзка с периода –трябва да се констатира и това, че в решението на АССГ /решение по дело №8817/20г. в посочената част/, е допусната фактическа грешка като начална дата на периода е посочено 20.11.2017г. /като дата на задържането, вместо 20.01.2017г./.. Съответно и ВАС с отменителното си решение ВРЪЩА на настоящия състав делото по претенцията за 1000лв. за посочения период от 20.11.2017г. до 12.04.2021г., а не от 20.01.2017г. до 12.04.2021г..Докато не се поправи тази ЯФГ –настоящият състав е обвързан с периода, който е по-малък.

На последно място, след като се направят посочените уточнения именно, защото се касае за 2 отделни иска, разглеждани по различен процесуален ред – е редно производството да се раздели. Отделно, ако не се уточни – ще се прекрати, поради неизпълнени указания.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ ХОДА ПО СЪЩЕСТВО, даден с протоколно определение от 12.09.2022г..

НЕ ДОПУСКА увеличение на исковите от 1000лв. на 30000лв., както и направеното разделяне на 20 000лв. и на 10 000лв..

УКАЗВА на ищеца в 7-дневен срок като се съобрази с предмета на иска пред настоящия съд –а именно само претенцията от 1000лв. и да уточни коя част от същата –колко от тези 1000лв. касаят иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ вр. чл.5 от ЕКПЧ и коя се отнася за иска по чл.285 ЗИНЗС вр. с чл.3 от ЕКПЧ, както и за претенцията по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ вр. с чл.5 от ЕКПЧ да посочи за периода от 20.01.2021г. до 12.04.2021г. какви действия са извършили служители на ответника или се касае само за действия по задържането респ. следствие от заповедта за задържане рег.№74 от 20.01.2017г. на полицейски служител при 09 РУ-СДВР, /която не е отменена като

незаконосъобразна/, както и да уточни вредите – конкретно какво му се е случило – станал е нервен, избухлив, потърсил е медицинска помощ и т.н.. При уточняване на действия, изрично да посочи дали са свързани със задържането по силата на заповедта за задържане или се касае за други, отделни действия, необективирани с административен акт.

При неизпълнение ще прекрати производството по делото.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС чрез АССГ в 7-дневен срок от съобщаването му, в частта за недопуснатото изменение на иска.

Съдия: